

Samenvatting preek Capelle-Schollevaar, 1 mei 2005, 9.15 uur

Thema: 'Kinderen zijn welkom bij Jezus!' n.a.v. Markus 10: 13-16 (kerntekst: vers 14b)

1. **'Laat de kinderen tot Mij komen...': Jezus leert ons de waarde van ieder kind**
  - * Politici zie je weleens met een kind op de arm, meestal om zelf goede sier te maken, niet zozeer omdat zij dat kind zo belangrijk vinden.
  - * Kinderen zijn vaak wel belangrijk voor hun ouders, maar voor andere mensen... Ze moeten niet vervelend zijn, niet lastig doen, niet zeuren, niet huilen, niet rennen, niet schreeuwen. En belangrijke mensen hebben het te druk om met kinderen bezig te zijn.
  - * Zo denken de discipelen er ook over. Daarom sturen ze de ouders weg, die hun kinderen naar Jezus brengen met de vraag, of Hij ze wil aanraken.
  - * Als Jezus dit hoort, neemt Hij het Zijn discipelen heel erg kwalijk. 'Laat ze bij Mij komen! Ze zijn van harte welkom bij Mij!' Juist het zwakke en het kleine krijgt bij God voorrang. Een pijnlijke les voor de discipelen!
  - * God houdt van ieder kind! En dat mogen we uitbreiden: Hij heeft oog voor iedereen, juist ook voor mensen die bij anderen niet in tel zijn. Hij heeft extra aandacht voor mensen die zwak zijn, die zich er buiten voelen staan. Kleine mensen, mensen die zich onbelangrijk voelen, ze krijgen van God een ereplaats!

2. **'Laat de kinderen tot Mij komen...': Jezus leert ons ze bij Hem te brengen**
  - * Jezus zegt: 'Breng je kinderen maar bij Mij.' En dat geldt net zo goed voor je kleinkinderen en je achterkleinkinderen. We mogen ze in het gebed bij Hem brengen, ook als we kinderen of (achter)kleinkinderen hebben, die God hebben losgelaten. Blijf voor hen bidden!
  - * Breng je kinderen bij Jezus. Maar ook: betrek je kinderen bij Hem! Dat kan door met je kinderen te bidden, de Bijbel te lezen, naar de kerk te gaan, door hun te laten merken wat er leeft in je eigen hart. Wat heerlijk.
  - * En als je geen kinderen hebt, als dat misschien juist een groot verdriet is in je leven? Dan mag je weten dat de Here je verdriet kent. Wat is het mooi om dan toch kinderen en jongeren in het gebed bij Hem te brengen. Jonge mensen, die blootstaan aan veel verleidingen om God los te laten. Wilt u door uw gebed meestrijden tegen de machten die kinderen en jongeren van Jezus willen aftrekken?

3. **'Voor zodanigen is het Koninkrijk Gods': Jezus leert ons van kinderen te leren**
  - * Wat bedoelt Jezus precies, als Hij ons opdraagt te worden als een kind? Lief en onbedorven? Dat zijn alleen héél jonge kinderen! Bedoelt Hij, dat we geen moeilijke vragen mogen stellen? Maar Jezus leert ons God lief te hebben 'met heel ons verstand' (Markus 12: 33). Dat kan het dus ook niet zijn. Wat dan wel?
  - * Vergelijk Mattheüs 18: 4: 'Jezelf gering achten als een kind', daar gaat het om. Dan kun je Gods Koninkrijk zien. Je kleinheid en afhankelijkheid beseffen. Leren vertrouwen op God. Leren met open handen bij Hem te komen. Hij zal ze vullen!
  - * Een succesvol zakenman werd overspannen. Juist toen leerde hij een belangrijke levensles: 'Ik kan niet alles zelf!' Wij hebben mensen nodig, maar dieper nog: wij hebben God nodig!
  - * Als wij in afhankelijkheid, met lege handen, naar de Here God toegaan, dan mogen we het zeker weten: Hij zal ons vertrouwen nooit beschamen.
  - * Deze ouders kwamen met de vraag, of Jezus hun kinderen wilde 'aanraken' (vers 13). Misschien dachten ze: 'Er gaat vast een bijzondere kracht van Hem uit.' Maar wat gebeurt er? Vers 16: 'En Hij omarmde ze, en hun de handen opleggend, zegende Hij ze.' Is dat niet prachtig? Jezus wil wel degelijk Zijn kracht in het leven van die kinderen laten stromen. Maar Hij wil nog veel meer! Hij omarmt ze. Hij houdt van kinderen! En Hij zegent ze. Geloven als een kind, dat is: afhankelijk zijn. Weet u zich ook afhankelijk van God? Dan mag u, dan mag jij, net als de kinderen in Markus 10, de zegenende handen van Jezus op uw, op jouw hoofd voelen. En Hij zegt het tegen u, tegen jou: 'Ik heb je lief. Ga in vrede!'

Om (samen?) over na te denken:

1. Hoe kun je *persoonlijk*, en *als gemeente* kinderen helpen de weg naar Jezus te gaan?
2. Hoe stelt u zich dat voor, een gezin als 'nestje, waar het geloof in God warmte geeft, blijdschap en verbondenheid'. Hoe zou je daaraan kunnen werken?
3. Als je zelf geen kinderen hebt, wat kun je dan met deze uitnodiging van Jezus: 'Laat de kinderen tot Mij komen'?
4. Wat betekent het voor u concreet om afhankelijk van God te leven?

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl